SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 6. oktobra 2004*

V združenih zadevah T-117/03 do T-119/03 in T-171/03,

New Look Ltd, s sedežem v Weymouthu, Dorset (Združeno kraljestvo), ki ga zastopata R. Ballester in G. Marín, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopajo O. Montalto, J. García Murillo in S. Laitinen, zastopniki,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) je

Naulover, SA, s sedežem v Barceloni (Španija),

* Jezik postopka: španščina.

zaradi štirih tožb zoper odločbe Prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vloženih 27. januarja 2003 (R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1) in 15. aprila 2003 (R 19/03-1), ki se nanašajo na postopek z ugovorom, ki je potekal med Naulover, SA, in New Look Ltd,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi: J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij in N. J. Forwood, sodnika,
sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi vlog, vloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 4. aprila 2003 (zadeve T-117/03 do T-119/03) in 19. maja 2003 (zadeva T-171/03),

na podlagi odgovorov na tožbe UUNT, vloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 25. septembra 2003 (zadeve T-117/03 do T-119/03) in 8. oktobra 2003 (zadeva T-171/03),

na podlagi sklepa predsednika drugega senata Sodišča prve stopnje z dne 1. aprila 2004 o združitvi zadev za obravnavo in sodbo,

po obravnavi 28. aprila 2004, na kateri tožeča stranka ni bila navzoča,

izreka naslednjo

Sodbo

Ozadje spora

1 Tožeča stranka je 5. maja 1998 (v zadevah od T-117/03 do T-119/03) ter 19. februarja 1999 (v zadevi T-171/03) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), s spremembami, na Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in vzorci) (UUNT) vložila prijavo za štiri znamke Skupnosti.

2 Prijava se nanaša na znamke, ki vsebujejo naslednje figurativne znake:

— v zadevi T-117/03: NLSPORT

— v zadevi T-118/03: NLJEANS

— v zadevi T-119/03: NLACTIVE

— v zadevi T-171/03: NLCollection

3 Proizvodi, za katere so bile vložene prijave za registracijo in ki so predmet tega postopka, so razvrščeni v 25. razred Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji

proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo naslednjemu opisu: „oblačila, pokrivala in obutev za ženske in deklice“ za prijavljene znamke NLSPORT, NLJEANS in NLACTIVE, ter „oblačilni izdelki, obutev in pokrivala“ za prijavljeno znamko NLCollection.

4 Druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe je na podlagi člena 42(1) Uredbe št. 40/94 11. junija 1999 (zadeve od T-117/03 do T-119/03) in dne 3. januarja 2000 (zadeva T-171/03) vložila ugovor zoper vsako izmed navedenih prijav za znamko Skupnosti.

5 Ugovor v vsaki izmed zadev temelji na obstoju figurativne znamke Skupnosti št. 13417 (v nadaljevanju: prejšnja znamka), prijavljene 1. aprila 1996 in registrirane 1. februarja 1999, v nadaljevanju reproducirane:

6 Ta znamka je bila med drugim registrirana za proizvode, ki spadajo v 25. razred Nicejskega aranžmaja, in sicer: „puloverje, jope, telovnike, suknjiče, krila, hlače, srajce, bluze, kopalne plašče, spodnje perilo, spalne srajce, kopalke, dežne plašče, obleke, dolge nogavice, kratke nogavice, rute, kravate, pokrivala in rokavice (oblačila)“.

7 V utemeljitev svojega ugovora se je druga stranka v postopku pred UUNT sklicevala na relativni razlog za zavrnitev iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

8 Oddelek za ugovore je z odločbami z dne 10. aprila 2001 (odločba št. 939/2001 v zadevi T-119/03), z dne 27. aprila 2001 (odločba št. 1106/2001 v zadevi T-118/03), z dne 23. novembra 2001 (odločba št. 2765/2001 v zadevi T-117/03) in z dne 29. oktobra 2002 (odločba št. 3138/2002 v zadevi T-171/03) ugovore zavrnil. Oddelek za ugovore je presodil, da se predmetne znamke z vizualnega in fonetičnega vidika razlikujejo ter da s konceptualnega vidika nobena znamka nima posebnega pomena.

9 7. junija 2001 (zadevi T-118/03 in T-119/03), dne 22. januarja 2002 (zadeva T-117/03) in dne 24. decembra 2002 (zadeva T-171/03) je druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe vložila pritožbo proti vsem odločbam Oddelka za ugovore.

10 Z odločbami z dne 27. januarja 2003 (zadeve od T-117/03 do 119/03) ter z dne 15. aprila 2003 (zadeva T-171/03) je Prvi odbor za pritožbe UUNT razveljavil odločbe Oddelka za ugovore in zavrnil registracijo znamk Skupnosti tožeče stranke za vse proizvode iz 25. razreda Nicejskega aranžmaja. Odbor za pritožbe je najprej presodil, da je glavna sestavina vsake prijavljene znamke kombinacija črk „NL", saj imajo besede „sport", „jeans", „active" in „collection" le šibek razlikovalni učinek v sektorju oblačil. V nadaljevanju je ugotovil, da je pri spornih znamkah Skupnosti, po eni strani, zaradi posebnega grafičnega prikaza prejšnje znamke ter, po drugi strani, zaradi prisotnosti besed „sport", „jeans", „active" in „collection" v prijavljenih znamkah NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE in NLCollection, mogoče govoriti le o šibki vizualni podobnosti. Oddelek za pritožbe je po drugi strani menil, da so znamke Skupnosti sporne s fonetičnega in konceptualnega vidika, zaradi ponovitve kombinacije črk „NL", ki predstavlja prejšnjo znamko, kot prevladujočega elementa v prijavljenih znamkah NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE in NLCollection. Odbor za pritožbe je menil, da ista znamka v sektorju oblačil pogosto obstaja v več različicah, odvisno od vrste proizvoda, ki ga označuje, ter da se za razlikovanje med različnim serijami proizvodov običajno uporabljajo podznamke. Menil je, da bi to

dejstvo potrošnika lahko napeljalo k misli, da proizvodi prijavljenih znamk NLSPORT, NLJEANS in NLACTIVE spadajo v serijo proizvodov za mlade, oziroma v primeru prijavljene znamke NLCollection, da gre za nove proizvode v vsaki sezoni, medtem ko proizvodi iz prejšnje znamke spadajo v serijo bolj prefinjenih oblačil. Oddelek za pritožbe je na podlagi navedenega ugotovil, da obstaja nevarnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Zahtevki strank

11 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje v vseh zadevah predlaga, naj:

— odločbo Odbora za pritožbe razglasi za ničnо;

— UUNT ter po potrebi intervenientu v postopku naloži plačilo stroškov tega postopka kot tudi postopka pred Odborom za pritožbe.

12 UUNT Sodišču prve stopnje v vseh zadevah predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravna vprašanja

Navedbe strank

13 Razen v nekaterih manjših podrobnostih, so tožbeni razlogi in navedbe strank enaki v štirih obravnavanih zadevah. V utemeljitev svojih tožb se tožeča stranka sklicuje izključno na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

14 Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da je Odbor za pritožbe prijavljene znamke napačno analiziral, s tem da je poudaril kombinacijo črk „NL" in tako slednjo ločil od besed, ki ji sledijo, in sicer „sport", „jeans", „active" in „collection".

15 Drugič, tožeča stranka meni, da kombinacija črk „NL" ni niti prevladujoča sestavina prijavljenih znamk niti temeljna sestavina prejšnje znamke Skupnosti. V zvezi s prijavljenimi znamkami tožeča stranka prereka oceno, po kateri naj bi imele besede „sport", „jeans", „active" in „collection" šibek razlikovalni učinek v zadevnem sektorju. Glede prejšnje znamke tožeča stranka trdi, da ni mogoče z gotovostjo opredeliti, iz katerih črk je sestavljena. Po mnenju tožeče stranke bi to lahko bile poleg črk „NL" tudi črke „ALV", „AVOL", „AOL" ali „AL". Poleg tega meni, da lahko potrošnik, če vidi prejšnjo znamko obrnjeno na glavo, v njej razbere črke „JRV" ali „JPV". Na koncu tožeča stranka tudi dodaja, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso in teorijo znamke, sestavljene iz samo dveh ali treh črk, zanje značilen šibek razlikovalni učinek, ter da zato te črke ne morejo biti prevladujoča sestavina znaka. Pri utemeljevanju svojih navedb se tožeča stranka sklicuje na točko 8.3 smernic za presojo UUNT in navaja sodbo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče Španije) z dne 21. januarja 1993, na podlagi katere si s fonetičnega vidika ni mogoče prisvojiti črke abecede. Poleg tega se sklicuje še na soobstoj več registracij nacionalnih znamk in znamk Skupnosti, ki vsebujejo kombinacijo črk „NL".

16 Tretjič, tožeča stranka glede vizualnega vidika obravnavanih znakov poudarja, da je prejšnja znamka znak, ki ima „poudarjen baročni videz". Odbor za pritožbe naj bi zanemaril pomembnost te figurativne sestavine.

17 Četrtič, tožeča stranka meni, da sklepanje Odbora za pritožbe glede fonetične podobnosti med znaki ni koherentno, saj ugotavlja sočasno fonetično podobnost in enakost obravnavanih znamk. Tožeča stranka graja Odbor za pritožbe, ker se je osredotočil na primerjalno oceno binoma „NL".

18 Tožeča stranka na koncu še navaja, da je povprečen potrošnik v sektorju oblačil pri nakupu oblačil še posebej pozoren na znamke, zato ga je težko zavesti.

19 UUNT meni, da kritika tožeče stranke ni utemeljena. Meni, da iz razlogov, ki so navedeni v odločbah Odbora za pritožbe, obstaja verjetnost zmede med prejšnjo znamko in prijavljenimi znamkami.

20 UUNT nasprotuje tezi, da je povprečen potrošnik v sektorju oblačil še posebej previden in pozoren. Na obravnavi je UUNT pojasnil, da je stopnja pozornosti potrošnika glede znamke odvisna predvsem od vrednosti zadevnega proizvoda in stopnje specializacije ciljne javnosti. V obravnavani zadevi naj bi se tožeča stranka omejila zgolj na zatrjevanje, brez ustrezne obrazložitve, da je stopnja pozornosti, ki jo porabnik nameni znamki, v sektorju oblačil višja kot v drugih sektorjih.

21 Po mnenju UUNT so si sporni znaki s slušnega in konceptualnega vidika podobni. Na obravnavi je UUNT pojasnil, da okoliščina, da je prevladujoča sestavina teh znakov kombinacija črk, ne pomeni, da je večja teža dana vizualnim razlikam med znaki v primerjavi z njihovo fonetično in konceptualno podobnostjo. UUNT priznava, da figurativni element praviloma daje znaku, ki je sestavljen iz ene črke ali kombinacije dveh črk, razlikovalni učinek, vendar poudarja, da se za presojo verjetnosti zmede uporabljajo tudi druga načela. Meni, da znak, ki ima dejansko razlikovalni učinek, čeprav šibek, in je bil veljavno registriran kot znamka, uživa varstvo na podlagi člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94. UUNT ne izključuje možnosti tehtanja vidikov – vizualne, fonetične in konceptualne – podobnosti obravnavanih znakov glede na prakso trženja proizvodov na konkretnem trgu. Glede na to, da označujejo enake proizvode, in glede na pogosto uporabo podznamk v zadevnem sektorju UUNT meni, da v obravnavani zadevi obstaja verjetnost zmede.

Presoja Sodišča prve stopnje

22 Po določbah člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 se na podlagi ugovora imetnika prejšnje znamke zavrne registracija znamke, za katero je vložena prijava, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka. Na podlagi člena 8(2)(a)(i) Uredbe št. 40/94 izraz „prejšnje znamke" pomeni, med drugim, znamke Skupnosti, katerih prijave so bile po času vložene pred prijavo za registracijo znamke Skupnosti.

23 V skladu z ustaljeno sodno prakso je verjetnost zmede verjetnost, da bi javnost lahko mislila, da obravnavani proizvodi in storitve izvirajo od istega podjetja ali ekonomsko povezanih podjetij.

24 Na podlagi iste sodne prakse, je verjetnost zmede treba presoditi celostno, glede na to, kako relevantna javnost zaznava obravnavane znake in proizvode ali storitve, in ob upoštevanju vseh relevantnih dejavnikov v konkretni zadevi, zlasti medsebojne odvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo med proizvodi ali storitvami, ki jih označujejo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke 31 do 33, ter že citirana sodna praksa).

25 V tej zadevi so zadevni proizvodi (oblačila, in sicer oblačila za ženske in deklice) proizvodi za vsakdanjo rabo (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Oberhauser proti UUNT – Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Recueil, str. II-4359, točka 29, in z dne 14. oktobra 2003 v zadevi Phillips-Van Heusen proti UUNT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, str. II-4335, točka 43). Znamka, na kateri temelji ugovor, mora biti registrirana na ravni Skupnosti. Iz navedenega izhaja, da je javnost, glede na katero je treba analizirati verjetnost zmede, povprečen potrošnik v Evropski skupnosti.

26 Med strankama ni sporno, da so proizvodi, na katere se nanašajo znamke, za katere je bila vložena prijava, ter proizvodi, ki jih označuje prejšnja znamka, deloma podobni in deloma enaki.

27 V teh okoliščinah je izid tožbe odvisen od stopnje podobnosti zadevnih znakov. Tako iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora celostna presoja verjetnosti zmede, glede vizualne, fonetične ali konceptualne podobnosti spornih znakov, temeljiti na celostnem vtisu, ki ga le-ti ustvarjajo, predvsem ob upoštevanju njihovih razlikovalnih in prevladujočih sestavin (glej sodbo v zadevi BASS, že citirano, točka 47, in že citirano sodno prakso).

28 Z vizualnega vidika je Odbor za pritožbe prejšnjo znamko opisal kot „sestavljeno iz dveh velikih črk ‚NL', postavljeno vertikalno in s fantazijskim stilom črk, imenovanim angleški ‚Stephenson Blake', nagnjenim na desno" (točka 32 odločbe Odbora za pritožbe v zadevi T-117/03, točka 31, odločbe Odbora za pritožbe v zadevah T-118/03 in T-119/03 in točka 28 odločbe Odbora za pritožbe v zadevi T-171/03). Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je navedeni opis pravilen. V prejšnji znamki je mogoče z lahkoto prepoznati črko „L". Le-ta se, glede na drugo črko, nahaja spodaj desno. Ker se običajno bere od leve proti desni ter od zgoraj navzdol, črka „L" ni prva črka v kombinaciji črk. Med levo stranjo črke „N", ki bi bila morda lahko vrh črke „A", ter zgornjim delom črke „L" je praznina, ki omogoča, da brez težav vidimo, da ne gre za horizontalno črto črke „A". Iz tega izhaja, da prve črke ne zaznavamo kot črko „A". Prav tako zgornjega dela črke „L" ne zaznavamo tako, kot da sestavlja črko „O". Na koncu je treba poudariti, da je treba primerjati znake takšne, kot so zavarovani, in ne, kot bi jih morda lahko zaznaval potrošnik. Dvomi, ki jih tožeča stranka izraža v zvezi z zaznavanjem prejšnje znamke, zato niso utemeljeni.

29 Kar se tiče prijavljenih znakov, je vsak od njih sestavljen iz figurativnega znaka, sestavljenega iz črk „NL", ki mu neposredno sledi beseda z velikimi črkami, v zadevah od T-117/03 do T-119/03, ter ene besede, ki vsebuje eno veliko črko in devet malih črk v zadevi T-171/03. V vsakem od znakov se kombinacija besed „NL" pojavlja v krepki pisavi, medtem ko so druge besede napisane s tankimi črkami. Iz povedanega izhaja, da sta črki „NL" z vizualnega vidika prevladujoča sestavina prijavljenih znamk, kot je bilo pravilno obrazloženo v odločbah Odbora za pritožbe.

30 UUNT je pravilno opozoril, da imajo prijavljene znamke podobno oblikovno-skladenjsko strukturo. Samo prijavljena znamka NLCollection se rahlo razlikuje v tem, da znak ni v celoti sestavljen iz velikih črk in da se beseda NLCollection nahaja znotraj črnega pravokotnega okvirja. Čeprav tožeča stranka upravičeno graja dejstvo, da odločba Odbora za pritožbe z dne 15. aprila 2003, po zgledu odločb z dne

27. januarja 2003, ne upošteva teh posebnosti, je analiza znaka, ki jo je opravil Odbor za pritožbe, z vizualnega vidika vseeno pravilna, saj je kombinacija črk „NL" vizualno prevladujoča sestavina prijavljenega znaka „NLCollection".

31 Pri vizualni primerjavi prejšnjega ter prijavljenih znakov je Odbor za pritožbe ugotovil šibko podobnost. Tožeča stranka te ugotovitve ni izpodbijala.

32 Glede konceptualne podobnosti med obravnavanimi znaki je treba poudariti, da so prijavljeni znaki sestavljeni iz črk „NL" ter besed „sport", „jeans", „active" in „collection". Prejšnja znamka je sestavljena izključno iz kombinacije črk „NL". Kot je pravilno ugotovil Odbor za pritožbe, „NL" nima nobenega posebnega pomena v sektorju oblačil.

33 Ravno nasprotno pa ima – na kar je upravičeno opozoril UUNT – vsaka od besed „sport", „jeans", „active" in „collection" v angleščini ali francoščini vsebino, ki konceptualno opisuje proizvode, ki jih označuje. V sektorju oblačil beseda „sport" asociira na športna oblačila oziroma oblačila v „športnem" stilu. Beseda „jeans" označuje oblačila iz jeansa. Beseda „collection" označuje skupek modelov, izdelanih za eno sezono. Beseda „active" označuje predvsem namen proizvodov, in sicer oblačila za aktivne osebe oziroma, ki omogočajo biti aktiven.

34 Sodišče prve stopnje ponovno poudarja, da javnost praviloma ne upošteva opisne sestavine, ki je del kompleksne znamke, kot razlikovalnega in prevladujočega elementa pri celostnem vtisu, ki ga le-ta ustvarja (sodba Sodišča prve stopnje z dne

3. julija 2003 v zadevi Alejandro proti UUNT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točki 35 in 36, v postopku pritožbe).

35 V obravnavani zadevi prijavljeni znaki vsebujejo sestavine, ki imajo, vsaj za angleško in francosko govorečo javnost, vsebino, ki konceptualno opisuje proizvode, ki jih označuje. Odbor za pritožbe je torej pravilno ugotovil, da je vsaj glede na to javnost s konceptualnega vidika prevladujoča sestavina prijavljenih znamk kombinacija črk „NL", ki je izključna sestavina prejšnje znamke.

36 Glede slušne podobnosti je treba poudariti, ob upoštevanju analize iz točk 28 do 30 zgoraj, ki se nanaša na vizualno podobnost, da se prejšnja znamka, sestavljena iz črk „N" in „L", izgovarja kot „N-L" v večini jezikov Evropskih skupnosti, med drugim tudi v francoščini in angleščini. Prijavljena znamka NLSPORT se bo – vsaj v angleščini in francoščini – izgovarjala „N-L-sport". Druge prijavljene znamke se bodo izgovarjale „N-L-jeans", „N-L-active" in „N-L-collection". Iz navedenega izhaja, da bo s slušnega vidika kombinacija črk „N-L", ki sestavlja prejšnjo znamko, vsebovana v vseh prijavljenih znamkah. Torej bodo – vsaj francosko ali angleško govoreči potrošniki – besede „sport", „jeans", „active" in „collection" zaznali kot opisne sestavine proizvodov oziroma njihovo namembnost. Izhajajoč iz povedanega je kombinacija črk „NL" – vsaj glede te javnosti – s fonetičnega vidika prevladujoča sestavina. Zato je treba ugotovitve Odbora za pritožbe v točki 33 (zadeva T-117/03), točki 32 (zadeve T-118/03 in T-119/03) in točki 29 (zadeva T-171/03) odločb

Odbora za pritožbe potrditi. Prav tako je treba ugotoviti, da odbor ni ugotovil fonetične enakosti med znakoma, temveč fonetično enakost med prevladujočo sestavino prijavljenih znakov „NL" ter kombinacijo črk „NL" prejšnje znamke.

37 Popolna vključenost znaka prejšnje znamke v prevladujočo sestavino vsakega od prijavljenih znakov omogoča sklep, da gre za pomembno fonetično podobnost (glej kot nasprotni primer zgoraj navedeno sodbo Fifties, točka 40).

38 Tožeča stranka trdi, da Odbor za pritožbe ni opravil celostne presoje podobnosti med znaki, temveč je razdelil prijavljene znake v kombinacijo črk „NL" ter besede „sport", „jeans", „active" in „collection"

39 V zvezi s tem je treba poudariti, da čeprav povprečen potrošnik običajno zazna znamko kot celoto in ne preučuje njenih posameznih podrobnosti (sodba Sodišča z dne 11. novembra 1997 v zadevi SABEL, C-251/95, Recueil, str. I-6191, točka 23), si na splošno lažje zapomnimo prevladujoče in razlikovalne značilnosti znaka (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Fifties, točki 47 in 48). Posledično torej Odboru za pritožbe ni mogoče očitati, da je preizkusil, katere so – s stališča potrošnika – tiste razlikovalne in prevladujoče sestavine, ki si jih zapomni.

40 Torej je Odbor za pritožbe pravno pravilno ugotovil obstoj fonetične in konceptualne podobnosti zadevnih znakov.

41 Glede celostne presoje verjetnosti zmede je Odbor za pritožbe ugotovil obstoj navedene verjetnosti zaradi fonetične in konceptualne podobnosti znakov, enakosti proizvodov in pogojev trženja v sektorju oblačil, v katerem je uporaba podznamk pogosta in je običajno, da ima posamezen znak več pojavnosti. Tožeča stranka izpodbija to ugotovitev iz dveh razlogov.

42 Prvič, tožeča stranka meni, da je v sektorju oblačil stopnja pozornosti, ki jo povprečen potrošnik nameni znamkam, še posebej visoka, zato ga je težko zavesti.

43 Glede navedenega je treba poudariti, da se stopnja pozornosti potrošnika lahko spreminja, odvisno od kategorije zadevnih proizvodov ali storitev (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, str. I-3819, točka 26). Kot UUNT pravilno opozarja, ne zadostuje, da stranka zatrjuje, da je v določenem sektorju potrošnik posebno pozoren na znamke, ne da bi podkrepila svojo trditev z dejstvi ali dokazi. Glede sektorja oblačil je Sodišče prve stopnje ugotovilo, da le-ta obsega proizvode, ki so zelo različne kakovosti in imajo zelo različne cene. Čeprav je mogoče, da je porabnik bolj pozoren na izbiro ene znamke pri nakupu posebej dragega oblačila, se takšnega odnosa porabnika glede na celoto proizvodov v zadevnem sektorju ne more domnevati brez kakršnihkoli dokazov. Iz povedanega izhaja, da je treba to navedbo zavrniti.

44 Drugič, tožeča stranka navaja, da imajo kombinacije črk že po naravi šibek razlikovalni učinek. Poleg tega si po mnenju tožeče stranke s fonetičnega vidika ni mogoče prisvojiti kombinacije črk, pri tem se tožeča stranka sklicuje na odločbo Tribunal Supremo z dne 21. januarja 1993 glede znaka, sestavljenega iz črke „D". Na koncu tožeča stranka opozarja, da obstaja več nacionalnih znamk ter znamk

Skupnosti, ki vsebujejo element „NL" in za katere verjetnost zmede ni bila ugotovljena.

45 Glede obstoja več registracij, ki vsebujejo kombinacijo črk „NL", je Sodišče prve stopnje ugotovilo, da tožeča stranka ni izkazala, da bi šlo za primere, ki bi jih bilo mogoče v obravnavani zadevi uporabiti. UUNT je prav tako opozoril, čemur ni bilo ugovarjano, da zoper registracije Skupnosti, ki jih tožeča stranka navaja, niso bili nikoli vloženi ugovori. Glede odločbe Tribunal Supremo UUNT pravilno opozarja, da se nanaša na primer znamke, ki je sestavljena iz ene črke. Končno je treba tudi spomniti, da je zakonitost odločb Odborov za pritožbe treba presojati izključno na podlagi Uredbe št. 40/94, kot jo razlaga sodišče Skupnosti (sodba BUDMEN, že citirana, točka 61, ter citirana sodna praksa). Iz povedanega izhaja, da je ta del navedb neupoštevan.

46 Glede teze, po kateri prejšnja znamka ne more imeti monopola nad fonetičnim vidikom „NL", se z navedeno navedbo v bistvu zanika razlikovalni učinek znamke s slušnega vidika in posledično ugotavlja, da fonetična podobnost ne more prispevati k verjetnosti zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

47 Iz člena 4 Uredbe št. 40/94 tako izhaja, da je znamka Skupnosti lahko sestavljena iz kakršnihkoli znakov, ki jih je mogoče grafično predstaviti, kot so besede in črke, pod pogojem, da se s pomočjo teh znakov blago in storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga in storitev drugih podjetij. To pomeni, da je zakonodajalec izrecno vključil znake, sestavljene iz ene črke ali kombinacije črk, v seznam primerov iz člena 4 te Uredbe, ki navaja, kateri znaki lahko sestavljajo znamko Skupnosti, pod pogojem, da niso podani absolutni ali relativni pogoji za zavrnitev, ki bi nasprotovali registraciji.

48 Člena 7 in 8 Uredbe št. 40/94 o zavrnitvi registracije ne določata posebnih pravil za znake, sestavljene iz kombinacije črk, ki ne sestavljajo besede. Za celostno presojo verjetnosti zmede s primerjavo teh znakov se na podlagi člena 8(1)(b)Uredbe št. 40/94 načeloma uporabljajo enaka pravila kot za besedne znake, ki obsegajo besedo, ime ali fantazijsko sestavino. Torej je treba zavrniti tezo tožeče stranke, da znaki, sestavljeni iz kombinacije črk, že po svoji naravi s fonetičnega vidika nimajo nikakršnega razlikovalnega učinka.

49 Vendar pa je treba poudariti, da pri celostni presoji verjetnosti zmede vizualni, slušni ali konceptualni vidiki spornih znakov nimajo vedno enake teže. Analizirati je treba objektivne okoliščine, v katerih se znamke lahko pojavljajo na trgu (sodba BUDMEN, že citirana, točka 57). Pomembnost elementov podobnosti ali razlikovanja med znaki je lahko odvisna zlasti od notranjih značilnosti slednjih ali pogojev trženja proizvodov ali storitev, ki jih sporne znamke označujejo. Kadar se proizvodi, ki jih znamke označujejo, prodajajo v samopostrežnih trgovinah, v katerih si potrošnik sam izbere proizvod in se mora torej zanesti predvsem na videz znaka na proizvodu, je vizualna podobnost na splošno bolj pomembna. Če pa se, nasprotno, zadevni proizvod prodaja predvsem ustno, ima večjo težo slušna podobnost znakov.

50 Tožeča stranka ni uveljavljala obstoja posebnih pogojev trženja. Na splošno si stranke v trgovinah z oblačili lahko ali same izberejo oblačila, ki jih želijo kupiti, ali jim pomagajo prodajalci. Če ustnega sporočanja glede proizvoda in znamke ni mogoče izključiti, se oblačila običajno izbirajo na vizualni način. Iz tega izhaja, da bo običajno prišlo do vizualnega zaznavanja spornih znamk pred nakupom. Zaradi tega dejstva ima vizualni vidik večji pomen pri celostni presoji verjetnosti zmede.

51 V sektorju oblačil ista znamka pogosto obstaja v več različicah, odvisno od vrste proizvoda, ki ga označuje. V tem sektorju je prav tako običajno, da isto proizvodno podjetje uporablja enake podznamke, in sicer znamke, ki izhajajo iz glavne znamke in imajo neko skupno prevladujočo sestavino, zaradi razlikovanja med različnimi proizvodnimi linijami (sodba Fifties, že citirana, točka 49, in BUDMEN, že citirana, točka 57). V obravnavani zadevi konceptualna vsebina prijavljenih znamk poudarja njihovo zaznavanje s strani porabnika kot podznamk znamke „NL". Čeprav bi bil potrošniku predstavljen samo en od spornih znakov, bi njegovo ločeno zaznavanje „NL" s krepko pisavo ter naslednje besede, ki vzbujajo misel, da gre za obleke določenega stila, lahko vodili potrošnika k temu, da bi ga zaznaval kot podznamko znamke „NL". Poleg tega bi bil različen grafičen prikaz kombinacije črk „NL" v prijavljenih znakih, v primerjavi s prejšnjo znamko „NL", lahko zaznan kot posebna pojavnost slednje. Torej je treba sklep Odbora za pritožbe, po katerih ni mogoče izključiti, da bi potrošnik prijavljene znamke zaznaval kot posebne proizvodne linije, ki izvirajo od podjetja, ki je imetnik prejšnje znamke, potrditi.

52 Sodišče prve stopnje opozarja, da člen 8(1)(b)Uredbe št. 40/94 zahteva, da mora obstajati verjetnost zmede in ne da bi bilo treba dokazovati zmedo. V navedenih pogojih je, čeprav bi Odbor za pritožbe lahko bolj poglobljeno preizkusil poseben grafični prikaz kombinacije črk „NL" v prejšnji znamki, ki se po videzu razlikuje od tiste v črkah „NL" v prijavljenih znamkah in je najbolj izrazita notranja sestavina prejšnje znamke, rezultat, do katerega je prišel Odbor za pritožbe, še vedno pravilen. Glede na enakost proizvodov in pogojev za trženje, navedenih v zgornji točki, v obravnavani zadevi stopnja podobnosti med znaki zadostuje za ugotovitev o obstoju verjetnosti zmede.

53 Iz navedenega izhaja, da izključni tožbeni razlog kršitve člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 ni utemeljen. Posledično je treba tožbo zavrniti.

Stroški

54 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišče prve stopnje stranki, ki z zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka z zahtevkom ni uspela, se ji v skladu z zahtevki UUNT naloži plačilo stroškov, ki jih je ta priglasil.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

Pirrung Meij Forwood

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 6. oktobra 2004.

Sodni tajnik Predsednik

H. Jung J. Pirrung